

1885-08-30

AFSENDER

Elisabeth Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mørkøv

Arkivplacering:

Mappe 19a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Antoinettesminde pr. Mørkøv
30 August 1885.

Brevet

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 19A

Kære Nakim!

Nej, denne Gang er der nok ingen. Fare først.
Vejret skal gå fra Dem på Grund af at skrive
for hyppig til mig; - for jeg lader nok temmelig
lange Pausen være mellem den Lættelse.

Men her, hvor det tænkes på dog ikke på Dem
og vorst, koster. Sænk i for, det skæmmes
Løse med al sin uheldige Holera til Pædagogik.

Nu begynder vi nok at drøfte Hjemrejse, et
læge Planer osv. men med denne Tid var
de næste knap kommet fra Costa enderne.

Kan De huske, hvorledes V. og jeg ingen desto
vilde bestemme, og hvorledes vi så tænkte
på at rejse på en "Vato" istid! Men med
De hvad, den sidste Tid var absolut den bedste,
og det var naturligtvis foranlediget heds ved,
at så var alle hand samlede der, men var
lært sammen med hinanden og med Skidat
men hvad dog Hjemmet med al den
Hilighed vi var: Aldrig. Så er Hellem
jo så guld i Spanien, men den var Italien?

Det var mærkeligt at De skulde se Børn,
kendt af dem her, der, uden at være skændt
og se dem, men nu (sagt mig, det er
et stort at se se dem her, enden den ene
gang. De De skinner og sværmer om Børn
skol og Børnemål og Sælgere, - men hvad
bliver det end til, ja ja ja, ja, ja, det er vel
ikke svært at forstaa sig, men glædeligt sket
at udtale sig, når man engang spinger sig
for Dem, og det nye se mit et mark er meget
aldrig elektrisk og noget, som rigtig passer
til Dem. - Ja, er glædelig at gæstgætte til at se
Dem her i Glædelig, når De er det bliver?
Ja, skal heller end gerne være Deres hustru,
hvis De virkelig kan bruge mig, - men det
sket nu med eller uden Tænkning? Det
sket blev særdeles mærkeligt at se, hvad De
der mætte, men når kan mit rødder smigle
sig med, at De tager det med held? For
se man hvert Ting De gælder, især sket indtil.
Viggo har en Gård i Lunde By herfra, som
han følger på Næsten og Lunde, hans ~~hustru~~
ligger altsammen her fuld af, Lunde, Tjener og
Hest og Bødder, og der er svært mærkeligt
og kært. Han har flere Ting igang herfra,
men Børn er rigtig nok gæstgætte, kendes
hødet og meget uroligt. Der er H. a.

en Afstandstænkning, hvor Lunde skænder
over Tænk og Hænder og alt at forstaa
ligger i Højde, det mætte kan mætte:
Fæstet idag at der med. Nu var af mætte
høder, det var virkelig pænt nok, og kan
sige, kan ikke sige, kan til Hænder
det blev rodet og gult hvidt nok i et
hødet på 3 Tjener og en Lunde skænder
De hender mit Deres Hænder 3) -
De 10. September. Han har etens fæst en
slags Lunde, eller hvad de skal hælde ham, en
Børn her af en Børn Hænder mit Lunde, en
hødet og der Tjener, som er virkelig langt
det over en Hødet, kan skal man hælde, og
Viggo sket hjælpe kan hælde, kan hælde her vist
Hænder. Han sværmer for hælde og
kan sat sig en hel Del ind der på egen
Hænder, nemlig hælde kan hælde hælde og
Tjener i Hænder. Han er her mit nok rødder
hænder, og på to nok, kan mit mere Dem.
Han De kan hælde nogen Hænder hælde
sket? Men Hænder er her også på
Dem. V. lever etens svært kært her på
Hænder, og er virkelig med Børn
ans. V. er dag især virkelig med
hænder og mit nok hælde, kan
hænder i Hødet og gælder hælde mit
hænder dag, kan kan hælde hælde

Jagt de 2 første Tænder.

J. Edm. Nj, iafte gik du ikke, jeg blev se
rasnet. Sömig, akkurat Lysse søvrig, sam
an Aftenen. Lora, når Vigge og Edward
sad og snakkede om Middelst og Heinrich
Hansen, når ff måtte tage det Parti og gå ind
og lægge mig på Sengen. A pro fas, hvor
mor Edward Petersen er henne? han er dog
nok kommet hjem i Foråret. Vi skulde
skønne have det Billede fra ham, som De
i Meinuskin har malet fra Laterankirken,
han lærte en Gang Rasmusen til at spænde et
andst på og har se^{et} betollet det hele forde
lig, men du går skam ikke. Langden. Ved
De, at Thoralf havde truffet Rase i England?
Ved De noget om Fik. Hornemann, at vi se
Lenge siden ff har hørt fra hende. Anne Nielsen
f. Stockmann, har fået en lille Datter, hun har
det ganske godt og er ætten oppe. I Præstgår
du er alt ved at gamle. Du en Mænds
Fid skal have bekræftelses sammen med
Margrethe Thmann, som De vist husker.
Det har været lidt trist med Johans Dølg
And, du varer se Lenge men er dog bedre,
han har i Beglen næst i godt Humør, men
når han marker, knor på Trætte han har
se kniber^{at} fælliguel, hvad jo ikke er se marker
Løft. Han bliver hele September på Landet, og

se' hader vi jo da, det skal hjælpe en gang.
Bidsel-paar flytter her: Helgolandsgade, hvor
Johan får et langt lunere Værelse, for han
har nemlig ikke kunnet tale at bo ^{mod} ~~mod~~
den der pæ Vestrebo. Nj, han blev vist
ikke bedre, men han blev ^{stjerne} ~~stjerne~~ ^{mand} ~~mand~~
hvor kan man egentlig være andet ^{med} ~~med~~ for tiden?
Viggo er ogsaa paa Nj dult. Nj, karsh Johan
blev bedre, men Estrup gik af! Hvad skal
vi ellers gøre med ham, når han synes, at
ikke går så godt med helbredet? Nå, man
kan vel ikke være begjært oppe altid,
og forresten er han ofte uhyre begjært,
især over den udyrkede Lones Tord.
Han lavede en Høst skitse med moder Rug,
som paa sigt se' godt an, den var sød
og frisk. Vi er naturligvis ganske her
rykt over Rette, den søde L. L. Stump,
men er virkelig så fortryllende for os;
men begjærer ham at sludre og vinkle
og række efter, hvad man giver ham,
det er så sødt af se de søde Hænder
blive strakt ind i. Jeg tænker, De
bliver glad: Både når De ser hans

nei De kommer - vi det skal blive nok
sant. Nei man det bliver? De skulde
se hende splitternejen spaser med sine
lykke små. Der er ad mit Bægt, men
of holder hende under Armenes, eller ager
i se anden Licitation, som fyldt for Bly
og moralisk til at navne! Men hilser
Den mange. Gænge. Marie vid ikke
of skriver, elend sendte hun vist en Hilsen
med rød Tak for deres iistat, hun er
det rædderlige "Lige" Pigebar. Er deres
Løst. Drøpp, "sa" faldt na det da var
versant for de 3. at fæddes rammen med
Melikassen. Hils Deres Bredt, det var
versant at se hende her, og pant af
her at hun vilde komme, men hun
bestillede knap gæst med at Tæmre på
det gamle Løst, i den Dag fik.

Nei nei og med til Middagen, derfor
Farell og har det indelig godt
og glad os avert med et Brev.

Mangfoldige Hilsener fra Deres

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 198

Edith P.